

## PRÆDESTINATIONIS OBJECTUM.

1. Prædestinationis proprium, objectum est persona creata, 2, lib. 1, cap. 4, num. 4. 243
2. Prædestinatio propria substantiarum est, non accidentium, 2, lib. 1, cap. 4, num. 6. 244
- Et quarum illa sit, ibid. num. 7. 244
3. Prædestinatio personam respicit, non naturam, 2, lib. 1, cap. 4, num. 8. 244
4. Prædestinari dicitur res dupliciter, ib. n. 3. 243
5. Prædestinatio non cadit in divinas personas, ibid. num. 2. 244
- Possint-ne aliquo modo prædestinari, n. 9. 244
6. Prædestinatus fuit Christus Dominus ante prævisum peccatum, 2, lib. 1, cap. 12, num. 11. 285
- Et ante omnem occasionem peccati prævisam, 2, lib. 2, cap. 24, num. 17. 446
7. Prædestinatus est Christus minus in eodem signo rationis, ut homo Deus, et ut gloriosus in corpore et anima, 2, lib. 1, cap. 8, num. 18. 265
8. Prædestinatum esse ad multa Christum Dominum eodem signo rationis probabile est, ibid. n. 20. 265
9. Prædestinentur ne Angeli ex omnibus ordinibus, 2, lib. 1, cap. 3, num. 7. 240
10. Prædestinati sunt, et salvi Angeli per Christum Dominum, 2, lib. 1, cap. 20, num. 11. 316
11. Prædestinatio quomodo necessaria in stata innocentiae, 2, lib. 1, cap. 3, num. 8 et 10. 241
12. Prædestinationis materia est res creata in tempore futura, 2, lib. 1, cap. 4, num. 2. 242
13. Prædestinat hominem Deus non quia habet materia, sed ut habeat, 2, lib. 1, cap. 7, num. 20. 256
14. Prædestinatio labe peccati inquinatos accidentarie respicit, 2, lib. 1, cap. 4, num. 10. 245
15. Prædestinato duo inesse debent ad vitam æternam consequendam, 2, lib. 3, cap. 9, num. 7. 480
16. Prædestinatorum numerus et electorum, ibid. 1, lib. 6, cap. 2, num. 6 et 7. 523

## PRÆDESTINATIONIS TERMINUS.

1. Prædestinationis terminus an prædestinetur, 2, lib. 1, cap. 4, num. 3. 243
2. Prædestinationis terminus malum culpæ esse non potest, 2, lib. 1, cap. 5, num. 3. 246
3. Prædestinatio maxime propria supernaturale bonum pro termino habet, ibid. num. 8. 247
4. Prædestinatio quomodo sit de malo pœnæ, 2, lib. 2, cap. 5, num. 2. 330
5. Prædestinatio terminum et objectum possibile tantum supponit, 2, lib. 1, cap. 18, num. 13. 309

## PRÆDESTINATIONIS CAUSÆ.

1. Prædestinationis causa quadruplici ex capite indagari debet, 2, lib. 2, cap. 1, num. 4. 323
2. Prædestinationis divinæ propria non datur causa, 2, lib. 2, cap. 22, num. 1. 429
3. Prædestinationis causa finalis certo datur, ea tamen non est in nobis, 2, lib. 2, cap. 2, num. 8. 324
4. Prædestinationis finis sive ultimus, sive remotus supernaturalis est, ibid. num. 9. 324
5. Prædestinationis quilibet effectus causam aliquam physicam habere debet, ibid. cap. 2, num. 1. 322
6. Prædestinationis effectuum causa efficiens principalis est Deus, lib. 2, cap. 2, num. 2 et 3. 332
7. Prædestinatio ipsa est causa talium effectuum, ibid. num. 1. 322
8. Prædestinationis effectuum Deus est causa propria et physica, 2, lib. 2, cap. 3, num. 1. 324

9. Prædestinationis quomodo Deus dici potest causa moralis, ibid. eod. num. 1. 324
10. Prædestinationis causa datur in divina voluntate executrice, 2, lib. 2, cap. 2, num. 6. 431
11. Ut prædestinationem nobis meruisse Christus Dominus dicatur quid requiratur, 2, l. 2, c. 24. 441
12. Prædestinatorum electionem verisimile non est factam esse ex meritis Christi prævisis illos in particulari diligendo, separandoque a massa corruptionis, ibid. num. 21. 447
13. Prædestinationis et electionis hominum Christus Dominus est causa meritoria, 2, lib. 2, cap. 24, num. 38. 452
14. Prædestinationem divinam homo purus non potest mereri alteri quoad efficacem præordinationem ad gloriam, vel gratiam quoad decretum absolutum dandi illam, 2, lib. 2, cap. 24, num. 2. 441
15. Prædestinatio principii salutis non est ex merito, 3, lib. 2, cap. 20, num. 2. 423
16. Prædestinationem homo purus potest alteri mereri etiam quoad primam gratiam, ibid. cap. 21, num. 4. 428
17. Prædestinatio ex parte prædestinati neque quoad primam vocationem, neque quoad æternam felicitatem causam habet, 2, lib. 2, cap. 23, n. 14. 435
18. In quibus non detur causa prædestinationis ex parte hominis, 2, lib. 2, cap. 23, num. 27. 439
19. Prædestinationis effectuum quomodo sit homo causa, 2, lib. 2, cap. 2, num. 4. 323
20. Prædestinationis causa efficiens quoad multos effectus ex parte nostra datur, ibid. cap. 2, n. 6. 323
21. Prædestinationis reprobationis ve nullam sumi causam ex operibus conditionate futuris contra Semipelagianos ostenditur, ibid. cap. 5. 330
22. Ut aliquos prædestinatorum numero Deus adungeret ante ipsorum prævisa merita, præter suam voluntatem efficacem plures rationes habuit, ibid. cap. 25, num. 2. 454
23. Unus prædestinationis effectus quomodo dicatur causa alterius secundum omnia causarum genera, 2, lib. 3, cap. 1, num. 2. 457
24. Unus prædestinationis effectus quomodo forma aliorum dicatur, 2, lib. 2, cap. 2, num. 10. 324

## PRÆDESTINATIONIS EFFECTUS.

1. Prædestinationis effectus est etiam effectus Dei, 2, lib. 3, cap. 2, num. 2. 458
2. Quælibet vocatio efficax prædestinati, est effectus prædestinationis, 2, lib. 3, cap. 6, num. 4. 469
3. Prædestinationis effectum esse actum liberum, ut sic non repugnat, ibid. cap. 5, num. 6. 465
4. Prædestinationis effectus est permissio peccati ex quo potest bonum procedere quod non necessario supponit peccatum, ut procedat, 2, lib. 3, cap. 8, 14, num. 4 et 5. 475
5. Prædestinationis effectus ad supernaturalem providentiam pertinet, 2, lib. 3, cap. 2, num. 3. 458
6. Prædestinationis effectus secundum se sumptæ, non includit gratiam per Christum datam, ibid. num. 6. 459
7. De facto omnis effectus prædestinationis tam Angelorum quam hominum, est effectus meritorum Christi, ibid. 459
8. Prædestinationis unius alterius pœna potest esse effectus, 2, lib. 3, cap. 8, num. 1. 474
9. Prædestinationis effectus est vocatio inefficax, 2, lib. 3, cap. num. 5. 469

- Prædestinationis effectus ita connexi sunt, ut ratione unius alter conferatur, ibid. cap. 7, n. 2. 471
11. Prædestinationis effectus est totum esse prædestinati quoad substantiam naturæ et quoad creationem et generationem, 2, lib. 3, cap. 7, num. 5. 472
12. Prædestinationis effectus sunt mala pœnæ, quando cum effectu ad vitam conferuntur æternam, ibid. cap. 8, num. 1. 474
13. Prædestinationem creationis opus secundum se non respicit, 2, lib. 3, cap. 7, num. 6. 472
14. Prædestinationis effectus est mors martyrum, 2, lib. 3, cap. 8, num. 1. 475
15. Ex prædestinatione quænam necessario et per se, quæ vero per accidens sequantur, 2, lib. 6, cap. 1, num. 3. 521
16. Prædestinationis effectus est Justificatio, 2, lib. 3, cap. 4, num. 2. 462
- Quæ sit necessaria prædestinatis, ibid. 462
17. Ex prædestinatione non sequitur vera necessitas habendi conservandive gratiam, 2, lib. 3, cap. 9, num. 7. 480
18. Prædestinationis effectus est quilibet actus supernaturalis prædestinati, 2, lib. 3, cap. 5, n. 16. 468
19. Prædestinationis effectus est educatio ad virtutem accommodata, 2, lib. 3, cap. 7, num. 10. 473
20. Prædestinationis effectus dici potest complexio bona, bonave indoles, estque non solum per modum subjecti, sed etiam quoad medium dispositio naturæ speciali Dei cura provisa, ibid. num. 9. 473
21. Prædestinationem respiciunt proprietates naturales non ut media, sed ut subjectum vel quid necessario illud consequens, 2, lib. 3, c. 7, n. 8. 473

## PRÆDESTINATIO COMPARATA CUM LIBERO ARBITRIO.

1. Cum Prædestinatione libertas perseverat immunis data præscientia conditionata, 2, lib. 1, cap. 10, num. 3. 279
2. Prædestinationis causa ex parte nostra nullam habet connexionem cum libero arbitrio ad aliquod bonum opus præstandum sine gratia, 2, lib. 2, cap. 18, num. 7. 414
3. Prædestinatio ita infallibiliter infert gratiam et perseverantiam in eam necessitate consequentiæ usque ad mortem, ut nullo modo libero arbitrio contradicat, 2, lib. 3, cap. 9, num. 10. 481
4. Prædestinatio non impedit libertatem in singulis actibus etiam ab illa præfinitis, 2, lib. 3, cap. 10, num. 6. 483

## Vide LIBER VIÆ.

## PRÆDESTINATIO COMPARATA CUM REPROBATIONE.

1. Erga prædestinatum non majorem, quam erga reprobum Deus benevolentiam habet, 2, lib. 1, cap. 7, num. 10. 256
2. Prædestinatorum discretio a reprobis non est directa Dei intentione, sed ex præscientia, quasi ad futuritionem effectus, consequente, ibid. n. 10. 256
3. Prædestinati dilectio sit-ne major, quam ea, qua reprobis in gratia existens diligitur, 2, lib. 1, cap. 11, num. 2. 281
4. Prædestinatos multos in aliquibus donis gratiæ reprobis excellere potest, 2, lib. 5, cap. 1, n. 4. 500
5. Prædestinatus semper accipit aliquod donum gratiæ nunquam reprobo communicatum, ib. n. 5. 501
6. Prædestinatus excedit reprobum auxilio actuali concomitante, cum cæterea æqualia sunt, 2, lib. 6, cap. 1, num. 7. 522

7. Prædestinatus non est necesse ut excedat reprobum auxilio præveniente, ibid. 522
8. Prædestinatorum reproborumque numerus certus est, 2, lib. 6, cap. 2, num. 1. 523
9. Inter prædestinatorum et reproborum numerum discrimen explicatur, ibid. num. 8. 524
10. Prædestinati-ne fuerint plures Angeli, quam reprobi, 2, lib. 6, cap. 3, num. 1. 524
11. Prædestinatorum numerus, quam reproborum minor est absolute de omnibus hominibus loquendo, etc., ibid. num. 2. 524
12. Prædestinatio quomodo sit decretum afficiendi aliquos æterno supplicio, 2, lib. 1, cap. 5, n. 3. 246

## PRÆDETERMINATIO.

1. Prædeterminatione concessa in voluntate humana in Angelica concedi oportet, 2, lib. 1, c. 9, n. 8. 276

## Vide PRÆDESTINATIO.

## PRÆDICATUM.

## PRÆDICATA ENTIS INCREATI.

1. In prædicatis analogis, quæ in Deo concipiuntur, datur processus in infinitum, 1, lib. 2, cap. 22, num. 14. 131
2. Prædicata positiva secundum rem, quam formaliter significant, Deo convenient non secundum modum significandi, 1, lib. 1, cap. 9, n. 10 et 11. 28
3. Præter prædicata transcendentia plura Deo convenient, ibid. cap. 9, num. 2. 26
4. Prædicata negativa proprie de Deo dicuntur, ibid. num. 8. 28
5. Prædicata Dei affirmativa in absoluta et respectiva dividuntur, ibid. num. 12. 29
6. Prædicata respectiva, quæ necessario Deo convenient inter absoluta numerantur, quæ contingenter proprie relativa dicuntur, ibid. num. 11. 29
7. Prædicata divina ad modum differentiarum quomodo dicamus, 1, lib. 1, cap. 11, num. 7. 35
8. Prædicata Dei essentialia non significant quod in ipso subjecto nod sit, ibid. 35
- Item quo discrimine de creaturis et Deo dicantur, num. 4 et 5. 34

## PRÆDICATA ENTIS CREATI.

9. Prædicata transcendentia dicunt rei entitatem sub aliqua negatione, 1, lib. 1, cap. 6, num. 1. 18
10. Tria tantum prædicata sunt, ad modum passionum entis, ibid. cap. 6, num. 1. 18
11. Quæ sint prædicata essentialia adjuncta in intellectualibus substantiis, ibid. cap. 9, num. 7. 27
12. Non omnia prædicata propria formaliter sunt desumpta a proprietatibus, 3, lib. 7, cap. 2, n. 5. 693

## PRÆFINITIO.

## Vide PRÆDESTINATIONEM.

## PRÆMIUM.

1. Præmium gloriæ falsum est dari ultra debitum, 1, lib. 2, cap. 20, num. 14. 122
2. Novissimi qui una hora fecerunt, ideo æquale præmium recepere, quia æqualia habuerunt merita, ibid. 122

## PRÆPARATIO.

1. Præparatio duplex est, 2, lib. 1, cap. 2, num. 6. 339
2. Præparatio quando æterna est, ibid. 339

## PRÆPOSITIO.

1. Præpositio Per adjecta alicui habitudinem causæ

- efficientis principalis assolet significare, 3, lib. 2, cap. 4, num. 13. 583
2. Præpositio *Per* attributa Filio respectu Patris duplicem habet explicatum, ibid. num. 13. 583
3. Præpositio *ab* dicit habitudinem principii, 3, lib. 9, cap. 9, num. 8. 748

## PRÆSCIENTIA.

1. Præscientia conditionata concessa, libertas cum prædestinatione perseverat immunis, 2, lib. 4, cap. 10, num. 3. 279
2. Præscientia futuri peccati bifariam intelligi potest intentione boni ex peccato procedentis præcedere, ibid. lib. 3, cap. 8, num. 5. 279

## PRINCIPIUM.

## PRINCIPIA IN DIVINIS.

1. Principium illud *Quæcumque sunt eadem uni, etc.* quomodo verum habeat, 3, lib. 4, cap. 3, n. 6. 623
2. In divinis personis distinguitur principium quo a principio quod saltem ratione, ibid. lib. 6, cap. 5, num. 3. 682
3. Principium quo quid sit, ibid. num. 7. 682
4. Principium generaliter sumptum non est attributum Patris, ibid. lib. 8, cap. 3, num. 4. 717
5. Pater est principium sine principio, Filius est principium de principio, ibid. 717
6. Pater est Spiritus sancti principium, 3, lib. 10, cap. num. 1. 754
7. Pater et Filius sunt unum principium Spiritus sancti, ibid. cap. 7, num. 2. 770
8. An Pater respectu Filii et Spiritu sancti sint duo principia, ibid. num. 7. 772

## PRINCIPIA IN CREATIS.

9. A Principiis specie diversis possunt interdum oriri actiones ejusdem speciei, 1, lib. 2, cap. 19, n. 7. 118
10. A Principiis specie diversis non possunt emanare actiones ejusdem speciei, si illa operentur quatenus sunt diversa, ibid. 118

## PRIORITAS ET PRIUS.

1. Prioritas originis non excludit simultatem cognitionis, 3, lib. 9, cap. 4, num. 8. 730
2. Prioritas originis non est prioritas in quo, sed a quo, ibid. cap. 5, num. 9. 734
3. Prioritas in divinis personis quid sit, 3, lib. 7, cap. 7, num. 13. 708
4. Quomodo dicatur persona improducta prius velle, ibid. lib. 12, cap. 2, num. 7 et 8. 798

## PROCESSIO.

1. Processio immediata unius personæ ab alia necessaria est inter personas, 3, lib. 1, cap. 4, n. 20. 549
2. Processio divina per naturam dicitur, ibid. cap. 5, num. 7. 551
3. Processio ad intra non est actio, ibid. cap. 8, num. 5. 560
4. Processiones divinæ bifariam distingui possunt, ibid. cap. 9, num. 3. 561
5. Processionum distinctio in activas et passivas, ibid. num. 4. 561
6. Processiones passivæ inter se realiter distinguuntur, ibid. 561
7. Inter processiones passivas unde sumatur distinctio realis, ibid. num. 4. 561
8. Processio in divinis non est ab alio Deo, sed ab alio qui sit idem Deus, ibid. lib. 2, cap. 2, n. 5. 576

9. Processio Spiritus sancti per se respicit Patrem et Filium, ibid. lib. 10, cap. 2, num. 20. 758
10. Quid sit habere aliquid ex vi processionis, ibid. lib. 11, cap. 5, num. 12. 788
11. Quæ processio sit necessaria ad imaginem, ibid. lib. 9, cap. 8, num. 8. 745

## PRODUCTIO.

1. Productiones divinæ non sunt immediate per essentiam, sed per intellectum et voluntatem, 3, l. 1, cap. 5, num. 4. 550
2. Productio in divinis talis est, ut per eam idem esse communicetur, ibid. lib. 2, cap. 2, n. 4. 576
3. Productio ad intra ex nihilo non est, ib. n. 9. 578
4. Mutationis est expers productio ad intra, ibid. num. 10. 578
5. Productio Spiritus sancti naturalis est, ibid. lib. 6, cap. 3, num. 6. 679
6. Productio Spiritus sancti est voluntaria intrinsece et per se ipsam, ibid. lib. 6, cap. 4, num. 7. 680
7. Ad productionem Spiritus sancti in hac numero personali proprietate, quam nunc habet, necessaria est, ut virtus spirandi prius origine sit in duabus personis, ibid. lib. 10, cap. 6, num. 6. 769
8. Conditio requisita ad productionem Spiritus sancti prout in re est, non est in singulis personis, sed in utraque simul, ibid. num. 9. 770

## PROPOSITIO.

1. Ad veritatem propositionis indefinitæ satis est, quod prædicatum verificetur de quocumque singulari, 3, lib. 6, cap. 7, num. 6. 687

## PROPRIETAS.

1. Proprietas absoluta Dei nequit esse incommunicabilis pluribus suppositis, 3, lib. 1, cap. 4, n. 12. 547
- Proprietates incommunicabiles possunt habere rationem communem, ibid. lib. 1, cap. 3, num. 14. 549
2. Sunt in Deo veræ proprietates personales, 3, l. 7, cap. 1, num. 3. 691
3. Proprietates recte concipiuntur et explicantur nominibus abstractis, ibid. num. 4. 691
4. Non appellatur proprietas omnis relatio, ibid. cap. 2, num. 1. 692
- Proprietates incommunicabiles est, ibid. num. 1. 692
5. Proprietas formaliter est forma positiva, ibid. num. 2. 692
6. Tres tantum sunt proprietates personales, ibid. num. 3. 693
7. Proprietates idem sunt, quod personalitates, solaque ratione distinguuntur, ibid. 693
8. Proprietates distinguuntur a personis eodem modo quo relationes propriæ ab eisdem personis, quarum sunt propriæ, ibid. num. 6. 695
9. Proprietas, quæ constituit, distinguit personas, ib. cap. 4, num. 1. 696
- Constitutio personarum fit per uniuscujusque proprietatem positivam tanquam per formam, ibid. lib. 7, cap. 3, num. 2. 694
10. Nullæ sunt in Trinitate proprietates absolutæ, ibid. cap. 5, num. 5. 700
11. In Deo omnis proprietas absoluta dicit perfectionem simpliciter simplicem, ibid. num. 9. 701

## PROPRIUM.

1. Proprium in quadam significatione est quod alicui semper et ab intrinseco convenit, licet non soli, 3, lib. 7, cap. 2, num. 1. 692

2. Proprium dicitur prout distinguitur contra commune, ibid. 692

## PROVIDENTIA.

1. Providentia duplex est, 1, lib. 3, cap. 10, num. 2. 231
2. Ad Providentiam naturalem pertinet Conservatio rerum in esse, ibid. 231
3. Providentia supponit creationem et addit actionem, ibid. 231
4. Deus habet providentiam moralem creaturarum omnium rationalium et operationum liberarum, ibid. num. 8. 233
5. Providentia et prædestinatio in quo differant, 2, lib. 2, cap. 5, num. 17. 235
6. Providentiæ et prædestinationis duplex consideratio, ibid. cap. 18, num. 2. 412
7. Providentia quamobrem non dicatur includere infallibilitatem, ibid. num. 8. 414
8. Providentia rerum est, quæ futuræ supponuntur, ibid. num. 12. 414
9. Providentia Dei supponit omnium rerum possibilitatem perfectam scientiam, ibid. lib. 6, cap. 4, num. 2. 526
10. Supponit etiam providentia conditionatam præscientiam effectuum futurorum, si cum iis, vel aliis circumstantiis ad operandum applicaretur, ibid. num. 3. 526
11. Providentiæ divinæ, ac supernaturalis ratio integra quomodo ex prædestinatione, ac reprobatione coalescat, ibid. lib. 6, cap. 4, num. 15. 529

## QUALITAS.

1. Una qualitas non potest esse effectus formalis alterius qualitatis distinctæ, 1, l. 2, cap. 12, n. 4. 87

## QUANTITAS.

1. Diversitas in quantitate non semper facit inæquale, 3, lib. 3, cap. 10, num. 10. 610
2. Corpus quantum infinitum si esset, finita tolleretur, 1, lib. 2, cap. 1, num. 8. 48

## QUERIMONIA.

1. Querimonia operariorum Matth. 29, obmurmurantium æqualitatem præmii omnibus dati veram occasionem non habuerunt, sed tantum apparentem, 1, lib. 2, cap. 20, num. 16. 122
2. Querimonia operariorum representat admirationem beatorum die judicii profectam ex ignorantia efficacis Dei gratiæ, ita æquantis novissimos primis, ibid. 122

## RATIO.

1. Trinitatis mysterium nullo modo repugnat rationi naturali, 3, lib. 1, cap. 11, num. 18. 569

## REFLEXUM.

1. Reflexa notitia non debet esse necessario per compositionem, 1, lib. 2, cap. 18, num. 9. 115
2. Reflecti possunt Angeli super suos actus quin component, ibid. 115
3. Reflexiva est divina scientia sui ipsius eminentissime, et cum summa simplicitate, ibid. 115
4. Ad claritatem, et certitudinem scientiæ beatæ spectat quod sit reflexiva sui sine compositione, 1, l. 2, cap. 18, num. 9. 115

## RELATIO.

1. Relatio divina, ut communis tribus relationibus

personalibus de formali non dicit aliquid rationis, 3, lib. 1, cap. 3, num. 6. 540

2. Relatio non exercet rationem ultimi termini in communi conceptu relationis, sed in tali determinata relationis specie, ibid. num. 14. 542
3. Relationes reales intra Deum existentes in origine fundari debent, ibid. cap. 4, num. 14. 548
4. Relatio divina secundum conceptum proprium realium perfectionem, aut transcendentalem bonitatem dicit, ibid. lib. 3, cap. 9, num. 15. 606
5. Relationes divinæ sunt subsistentes, ib. n. 16. 606
6. Relatio realis intrinsece in supposito existens dicit perfectionem, ibid. cap. 10, num. 2. 608
7. Relationes divinæ ratione essentiæ sunt æquales, secundum propria vero nec æquales nec inæquales, sed diversæ, ibid. num. 10 et 11. 610
8. Relationes, quæ in creaturis solent distingui, et fundari in diversis formis, in divinis personis sunt unitas, et in eadem divina substantia suo modo fundantur, ibid. lib. 4, cap. 15, num. 1. 646
9. Relationes reales sunt inter divinas personas, ibid. lib. 5, cap. 1, num. 2. 653
10. Esse ad, unius personæ respectu alterius, intrinsece pertinet ad Trinitatis mysterii unitatem, ibid. num. 6. 654
11. Relationes reales in Deo solum sunt secundum originem, ibid. cap. 2, num. 1. 654
12. Relationes reales divinæ non sunt plures quam quatuor, ibid. num. 2. 654
13. In divinis distinguuntur realiter tres relationes, ibid. num. 3. 655
14. Unaquæque persona est suamet relatio subsistens, ibid. num. 3. 655
15. Unaquæque ex relationibus divinis suam perfectionem in suo genere, et propriam rationem incommunicabiliter subsistendi habet, ibidem, num. 5. 655
16. Relationes non distinguuntur actu in re a personis, neque ex natura rei, ibid. cap. 3, num. 3. 656
17. Spiratio activa est relatio realis Patris, et Filii ad Spiritum sanctum qua illius principium sunt, ibid. cap. 4, num. 5. 658
18. Relationes personales non habent proprium fundamentum, in quo quasi nitantur, ib. c. 8, n. 8. 667
19. Relationes personales sunt notiones, ibid. cap. 9, num. 3. 669
20. Relatio non est activa, ib. lib. 6, cap. 5, n. 4. 683
21. Relationes prædicamentales non sunt proprie entitates, sed modi, et formalitates, ibid. lib. 7, cap. 4, num. 7. 698
22. Relationes divinæ non sunt modi, sed sunt res substantiales, ibid. num. 8. 698
23. Relatio creaturæ ad creatorem, postulat distinctionem realem a creatore, ibid. num. 9. 698
24. Relationes originis creaturarum non sunt per se intentæ, sed secundario resultant, ib. lib. 7, cap. 5, num. 12. 701
25. Relationes divinæ non indigent fundamento, ibid. num. 13. 702
26. Relationes personales non supponunt extrema, quæ referant, ibid. num. 13. 702
27. Relationes personales non habent aliquid absolutum pro termino, sed se invicem respiciunt, ibid. 3, lib. 7, cap. 5, num. 13. 702
28. Relatio divina constituit personam secundum propriam rationem relationis, ibid. cap. 7, num. 9. 701
29. Relationes subsistentes priores sunt originibus, ibid. num. 13. 702

## REPRESENTATIO.

1. Representatio intentionalis propria est in actu, ab eo, quæ sit in genere causæ formalis, 1, lib. 2, c. 12, num. 12, et cap. 13, num. 1 et 13. 88 et 93
2. Res quæ essentialiter est suum esse, potest repræsentari per formam, quæ in ratione entis non essentialiter existit, 1, lib. 2, cap. 13, num. 19. 98

## Vide SPECIES.

## REPROBATIO.

1. Reprobationis causa in adultis quid sit, 2, lib. 3, cap. 6, num. 8. 470
2. Reprobatio aliquos effectus habet, ib. c. 7, n. 1. 471
3. Reprobationis effectus Dei effectus sunt, ibid. 471
4. Reprobationis, et prædestinationis differentia, ib. num. 2. 471
5. Peccatum inter reprobationis effectus nullo modo numerari potest, ibid. 471
6. Reprobationis effectus ad duo capita revocantur, ibid. num. 4. 471
7. Reprobationis positivæ non a permissione peccati, sed a pœna, quæ propter peccatum in alia vita permanet, incipit, ibid. num. 9. 473
8. Reprobationis positivæ nullus, dum vita durat, est effectus, ibid. num. 10. 473
9. Permissio peccati specialis, et proprii hominis reprobi est effectus reprobationis negativæ, ibid. num. 12. 474
10. Permissio peccati quomodo proprie dicatur effectus reprobationis, ibid. n. 13. 474
11. Prædestinationis, reprobationisque multiplex discrimen, ibid. l. 6, c. 4, n. 16. 529
12. Datur reprobatio, 2, l. 5, c. 1, n. 2. 500
13. Reprobare quid sit, ibid. c. 1, n. 2. 500
14. In reprobatione duo intelligi possunt, ibid. 500
15. Reprobatio interna Deo æterna est, et in Deo solum formaliter est, ibid. n. 3. 500
16. Reprobatio in aliquo immanente actu Dei sita est, ibid. n. 5. 501
17. Reprobatio approbationi opponitur, ib. n. 5. 501
18. Reprobationis duplex distinctio, ib. c. 2, n. 1. 501
19. Reprobandi verbum melius intellectui, quam voluntati attribuitur, ibid. n. 2. 501
20. Discrimen reprobationis et prædestinationis, ibid. n. 4. 502
21. Reprobatio positiva prædestinationi ut approbatio est, opponitur, ibid. n. 4. 502
22. Reprobatio est pars providentiæ non proprie substantiva, sed objectiva, ibid. n. 5. 502
23. Reprobationis negativæ nulla ex parte reprobi causa datur, ibid. l. 5, c. 5, n. 5. 511
24. Peccatum originale non est adæquata causa reprobationis damnatorum, ibid. c. 7, n. 2. 515
25. In adultis interdum est partialis reprobationis causa, ibid. n. 7. 516
26. In infantibus est adæquata causa reprobationis, ibid. n. 6. 516

## REPROBUS.

1. Reprobis in donis gratiæ, quæ per accidens ex prædestinatione sequuntur, multos potest excellere prædestinatos, ibid. l. 6, c. 1, n. 4. 521
2. Reprobis numerus, quid requiratur, ut certus, sit, ibid. c. 2, n. 7 et 8. 523
3. Inter prædestinatorum et reproborum numerum discrimen explicatur, ibid. n. 8. 524

4. Ex Angelis inter se fuerint ne plures prædestinati, quam reprobi, ibid. l. 6, c. 3, n. 1. 524
  5. Reprobis hominum major numerus est, quam prædestinatorum absolute de omnibus hominibus loquendo præteritis, et præsentibus, et futuris, ib. n. 2. 524
  6. Reprobis Christianorum major est, quam prædestinatorum, si hic Apostatæ includantur, ibid. n. 6. 525
- Si vero tantum Catholice morientes Christianos intelligimus, secus evenit, ibid. 525
7. Tota providentia supernaturalis, quam Deus habet circa reprobos in reprobatione continetur, ib. l. 6, c. 4, n. 15. 529
  8. Deus non præparavit reprobis specialem providentiam gratiæ, quam prædestinatis confert, ib. l. 5, c. 4, n. 6. 508
  9. Dari causam ex parte reprobi, ob quam Deus non fuerit illi impertiri gratiam congruam, seu media in præscientia infallibilia ad salutem necessarium non est, ib. c. 5, n. 8. 508

## RES.

1. Res bifariam denominatur prædestinata, 2, l. 4, c. 4, n. 3. 244
2. Res ideo præcitur, quia futura est, non e converso, ib. c. 6, n. 7. 251
3. Res divinæ quot modis cognoscantur, 3, l. 1, c. 11, n. 1. 564
4. Res non multiplicantur simpliciter nisi per realem distinctionem, 3, l. 5, c. 7, n. 3. 664
5. Res quæ in missionum signis apparuerunt, non fuerunt ab Spiritu sancto hypostatice assumptæ, 3, l. 12, c. 6, n. 19. 819
6. Res illæ, quæ apparent in signis missionum Spiritus sancti, sunt veræ quoad qualitates sensibiles, ibid. l. 12, c. 6, n. 14. 818

## RESPECTUS.

1. Duplex respectus considerari potest in secunda persona, ut Verbum est, 3, l. 9, c. 3, n. 5. 727
2. Respectus in creaturas unde sit in Verbo, ib. l. 9, c. 6, n. 22. 740

## REVELATIO.

1. Trinitatis mysterium absque revelatione divina non solum non potest demonstrari, sed nec, ut possibile excogitari, 3, l. 1, c. 11, n. 10, 11 et 13. 567
2. Trinitatis cognitio non solum non est naturalis Angelo, sed etiam non est possibile per divinam revelationem distingui a visione intuitiva, ibidem n. 17. 569
3. Revelatio Trinitatis esse potest, vel obscure, vel evidenter, vel aliter, ibid. c. 12, n. 2. 570
4. Beati clara revelatione Trinitatis mysterium agnoscunt, ibid. 570
5. Trinitatis mysterium innotuit Angelis per revelationem cum primum Beati fuere, ibid. 570
6. Revelatio Trinitatis non demonstrans eam in se necessario alicujus nititur testimonio, ib. n. 3. 570
7. Revelatio duplex est, ibid. n. 3. 570
8. Revelatio Trinitatis confert homini Trinitatis aliquam cognitionem supernaturalem, si revelationem proportionetur, ibid. n. 4. 571

## Vide MYSTERIUM.

## SALUS.

1. Initium salutis quid sit, et quotuplex, 2, l. 2, c. 6, n. 12. 338

## Vide GLORIA.

## SAPIENTIA.

1. Verbum quo sensu dicatur sapientia Patris, 3, l. 9, c. 10, n. 1. 749
2. Sapientia dupliciter accipi potest, 3, l. 9, cap. 10, n. 1. 749
3. An Pater sit sapientia genita, ibid. n. 3. 750

## SCIENTIA DIVINA.

1. In Deo esse scientiam lumine naturali cognoscitur, 1, l. 3, c. 1, n. 1. 195
2. In Deo non est scientia per modum actus primi, sed per se et essentialiter in actu secundo, ibid. n. 1. 195
3. Scientia Dei est ipse actus secundus non elicited vere ab actu primo, sed per essentiam, et per se subsistens, ibid. n. 1. 195
4. Scientiæ divinæ, quatenus de Deo est, conveniunt perfectiones omnes cum summa excellentia, n. 3. 195
5. Primarium objectum scientiæ Dei est ipse Deus, ibid. n. 3. 195
6. Scientia Dei, ut terminatur ad ipsum est summe necessaria, et invariabilis, n. 3. 195
7. Scientia Dei est de nobilissimo objecto, ib. n. 3. 195
8. In scientia Dei veritas, claritas et evidentiæ, a qua non separatur certitudo, ibid. 195
9. Dei scientia est simplicissima, et compositionis expers, ibid. n. 4. 195
10. Hæc scientia non est discursiva, ib. n. 4. 195
11. Scientia Divina non est, quia nec propter quid, ibid. n. 5. 196

## SCIENTIA DIVINÆ CREATURARUM.

1. De creaturis possibilibus Deus scientiam habet, ut possibilibus, 1, l. 3, c. 2, n. 4. 197
2. Deus, habet scientiam de omnibus, quæ fieri possunt secundum proprias rationes, et essentias earum, ibid. n. 1. 196
3. Deus non accipit hanc scientiam a creaturis, ibid. n. 2. 196
4. Variis modis intelligi potest Deum cognoscere creaturas posibles, ibid. 196
5. Deus cognoscit creaturas in se, ib. n. 3. 196
6. Deus non constituitur omnipotens per scientiam formaliter loquendo, ibid. n. 10. 196
7. Non potest dari in Deo duplex creaturarum scientia, ibid. n. 13. 198
8. Deus habet creaturarum scientiam quasi reflexam, ibid. n. 17. 200
9. Deus cognoscit distincte, et clare, et in particulari creaturas omnes, et earum actiones, quæ sunt, vel fuerunt, vel erunt aliquo tempore, ib. c. 3, n. 1. 202
10. Deus non tantum cognoscit res ipsas, sed etiam negationes, et provocationes earum, ibid. n. 5. 203
11. Quomodo Deus cognoscat ens rationis, ib. n. 5, 6 et 8. 203
12. Deus non tantum cognoscit veritatem, sed etiam falsitatem, ibid. n. 12. 205
13. Scientia Dei terminatur ad mala culpæ, et mala pœnæ, hæc approbando, illa permittendo, ibid. c. 3, n. 9. 204

14. Scientia Dei est prorsus invariabilis etiam prout terminatur ad objecta valde mutabilia, ib. n. 14. 205
15. Scientia Dei una est, et simplicissima, 1, l. 3, c. 4, n. 1. 206
16. Scientia Divina variis nominibus in ordine ad conceptus nostros inadæquatos appellatur, ib. 206
17. Scientia Divina est scientia Dei, et creaturarum, ibid. n. 2. 206
18. Scientia Dei est scientia simplicis intelligentiæ, et visionis, ibid. n. 7. 208
19. Hæc scientia divina dicitur scientia abstractiva, et intuitiva, ibid. n. 2. 206
20. Hæc scientia prout terminatur ad creaturas posibles est simpliciter necessaria, ibid. 206

## SCIENTIA DEI PRACTICA ET SPECULATIVA.

1. Scientia Dei, et est practica, et speculativa, ibid. n. 3. 207
2. Scientia Dei non potest esse practica, ut est de se ipso, ibid. n. 4. 207
3. Scientia Dei prout versatur circa ea, quæ sunt intra Deum, nullo modo est practica, ibid. n. 5. 207
4. Scientia Dei prout versatur circa creaturas est practica, ibid. n. 6. 207
5. Duplici modo scientia Dei est practica per modum artis, ib. n. 9. 208
7. Scientia approbationis potest esse practica, ibid. n. 9-11. 208
8. Scientia simplicis intelligentiæ sub una ratione est speculativa, sub alia practica, ibid. n. 12. 209
9. Ad scientiam practicam quid requiratur, ibid. 209
10. Scientia divina practica est causa rerum quatenus est practica, ibid. n. 14. 209
11. Scientia Dei ad rerum effectum bifariam concurrat, ibid. 209

## DE SCIENTIA IDEARUM vide IDEA.

## SCIENTIA VISIONIS,

## ET SIMPLICIS INTELLIGENTIÆ.

1. Scientia Dei est simplicis intelligentiæ, et visionis, 1, lib. 3, cap. 4, num. 2. 206
2. Quid sit scientia visionis, ibid. num. 2. 206
3. Verbum procedit ex scientia simplicis intelligentiæ creaturarum possibilem, 3, lib. 9, cap. 4, n. 2. 729
4. Scientia simplicis intelligentiæ, et visionis in Deo ratione distinguuntur, ibid. num. 14. 731
5. Verbum non procedit ex cognitione creaturarum existentium, sed ex scientia visionis, aut libera, ib. cap. 7, num. 3. 741
6. Scientiæ visionis fundamentum est decretum liberum voluntatis Dei, ibid. num. 4. 741
7. Discrimen inter scientiam visionis, et simplicis intelligentiæ, ibid. num. 6. 742

## SCIENTIA CONDITIONATA.

1. Scientia conditionata ordine rationis decretum prædestinationis antecedit, 2, lib. 1, c. 7, n. 18. 258
2. Quare non sit prædestinatio, neque illam intrinsece contingat, ibid. num. 19. 258
3. Scientia omnem prædestinationis actum præcedens, in Deo supponitur, 2, lib. 1, cap. 6, num. 15. 253
4. Scientia conditionata de omni effectu prædestinando quomodo necessaria sit in Deo, ibid. cap. 7, num. 4. 254
5. Scientia conditionata cur sine præfinitione requiratur, ibid. num. 9. 256
6. Scientiæ conditionatæ necessitas ad prædestinationem, ibid. num. 12. 256